1961
ଫେବୃଆରୀ 23

ଜମ୍ମୁ କାଶ୍ମୀର ରାଜ୍ୟ

ବନାମ

ମିର ଗୁଲାମ ରସୁଲ

(ପି. ବି. ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡ଼କର, ଏ. କେ. ସର୍କାର, କେ. ଏନ୍. ୱାଞ୍ଚୁ, କେ. ସି. ଦାସ ଗୁପ୍ତା ଏବଂ ଏନ୍. ରାଜଗୋପାଳ ଆୟଙ୍ଗର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ମୌଳିକ ଅଧିକାର-ଆଇନ ସମ୍ମୁଖରେ ସମାନତା-ଆଇନର ଭଙ୍ଗ, ଯଦି ଆଇନର ସମାନ ସୁରକ୍ଷାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଅଟେ-ଲିଖିତ ଆବେଦନ-କୌଣସି ମୌଳିକ ଅଧିକାର ଜଡିତ ନାହିଁ-ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ-ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14, 32 (2A) ।

ଜାମ୍ମୁ କାଶ୍ମୀର ସରକାର ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ତଦନ୍ତ ଆୟୋଗ ବିବରଣୀ ଆଧାରରେ ପୂର୍ବରୁ ନିଲମ୍ବିତ ହୋଇଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପଦାବନତି କରିଥିଲେ । ତଦନ୍ତ ଆୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ନିୟମ ଭଙ୍ଗ ଏବଂ ଆଇନ ଏବଂ ସେବା ନିୟମ ଭଙ୍ଗ ଅଭିଯୋଗ କରି, ତାଙ୍କୁ ନିଲମ୍ବନ ଏବଂ ପଦଚ୍ୟୁତ କରିବା ଆଦେଶର ବୈଧତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ, ଜାମ୍ମୁ କାଶ୍ମୀର ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 (2A) ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତା ଜାମ୍ମୁ କାଶ୍ମୀର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟକୁ ଏକ ରିଟ୍ ପାଇଁ ଯାଇଥିଲେ । ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଏବଂ 311 (2) ଜାମ୍ମୁ-କାଶ୍ମୀର ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଲାଗୁ ହୋଇନଥିଲା । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 (2A) ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିଲମ୍ବନ ଏବଂ ପଦାବନତି କରିବା ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଦେଇଛନ୍ତି ।

ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା ଯେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 (2A) ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷମତା ନାହିଁ କାରଣ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ କୌଣସି ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ପ୍ରକାଶ କରିନଥିଲା ।

ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଆଇନର ଭଙ୍ଗ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ଆଇନର ସମାନ ସୁରକ୍ଷାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ପରି ନୁହେଁ, କାରଣ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା କେବେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଯେ ସେହି ଆଇନର ସୁବିଧା କେବଳ ତାଙ୍କୁ ଯୋଜନାବଦ୍ଧ ଭାବରେ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା ।

1961
ଜମ୍ମୁ କାଶ୍ମୀର ରାଜ୍ୟ
ବନାମ
ମିର ଗୁଲାମ ରସୁଲ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସର୍କାର

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 31/1957 ।

ବିବିଧ ମାମଲାରେ ଜାମ୍ମୁ ଓ କାଶ୍ମୀର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 1955 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 27 ତାରିଖର ରାୟ ଓ ଆଦେଶ ବିରୋଧରେ ଆବେଦନ । ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 23/1955 ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଜାମ୍ମୁ-କାଶ୍ମୀର ରାଜ୍ୟର ମହାଧିବକ୍ତା ଯଶୱନ୍ତ ସିଂ ଏବଂ ଆର୍. ଏଚ୍. ଢେବର ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏସ୍. ଏନ୍. ଆଣ୍ଡଲେ, ଜେ. ବି. ଦାଦାଚାଞ୍ଜି, ରାମେଶ୍ୱର ନାଥ ଏବଂ ପି. ଏଲ୍. ଭୋହରା ।

1961 ଫେବୃଆରୀ 23 । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସର୍କାର

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସର୍କାର,-ଉତ୍ତରଦାତା ଜଣେ ନିର୍ମାଣ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଯିଏ ଆବେଦନକାରୀ, ଜାମ୍ମୁ କାଶ୍ମୀର ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ, ଅଧୀନରେ ବିଭିନ୍ନ ପଦବୀରେ ରହିଥିଲେ । 1954 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 8ରେ, ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତା ବିକାଶ ଆୟୁକ୍ତ ପଦବୀରେ ଥିଲେ, ସେହି ତାରିଖରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ନିଲମ୍ବିତ କରାଯାଇଥିଲା । ପରେ, ଆବେଦନକାରୀ 1955 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 12ରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଡିଭିଜନାଲ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀକୁ ପଦାବନତି କରିଥିଲେ ।

1955 ମସିହା ମେ 12 ତାରିଖରେ, ଜାମ୍ମୁ-କାଶ୍ମୀର ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତି ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 (2A) ଅନୁଯାୟୀ, ଉତ୍ତରଦାତା ଜାମ୍ମୁ-କାଶ୍ମୀର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଏକ ରିଟ୍ ପାଇଁ ଯାଇଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ 1955 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 12 ତାରିଖର ଆଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ସ୍ୱୀକୃତି ଦିଅନ୍ତୁ, ନିଲମ୍ବନ ତାରିଖ ଠାରୁ ଏବଂ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ସମସ୍ତ ବେତନ ସହିତ ଯେଉଁ ପଦବୀରେ ସେ ନିଲମ୍ବିତ ହେବା ସମୟରେ ରହିଥିଲେ । ଅନୁରୋଧ ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟ ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ରାୟ ବିରୋଧରେ ରାଜ୍ୟ ଆବେଦନ କରିଥାଏ ।

ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ଆମେ ଭାବୁଛୁ, ତଥ୍ୟ ଭିତରକୁ ଯିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଏହି ମାମଲାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଧୀନରେ ତାଙ୍କ ବୃତ୍ତିଗତ କ୍ରମରେ ଗୋଟିଏ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସିନ୍ଧ ଉପତ୍ୟକା ଜଳବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଜନା ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା କିଛି ଦାୟିତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଚାକିରି କରିଥିଲେ । ଏହି ଯୋଜନା ସିନ୍ଧ ଜଳପଥରେ ନିର୍ମିତ ନଦୀବନ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ ଏବଂ ଜଳସେଚନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜଳ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ଥିଲା । ଏହି ଯୋଜନାର କାର୍ଯ୍ୟ କିଛି ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ପରି ମନେହୁଏ । ଉତ୍ତରଦାତା 1949 ରୁ 1953 ଭିତରେ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଯୋଜନା ସହିତ ଜଡିତ ଥିଲେ । ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟର ଅଗ୍ରଗତି ଏବଂ ଏହା ଯେଉଁ ଢଙ୍ଗରେ କରାଯାଇଥିଲା ସେଥିରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ତଦନ୍ତ ଆୟୋଗ ଗଠନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ (a) (i) ଆକଳନରେ କ୍ରମବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ ବୃଦ୍ଧି, (ii) ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଜନା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନରେ ବିଳମ୍ବ ଏବଂ (iii) ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନିୟମିତତା ଏବଂ (b) ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦାୟିତ୍ୱ ନ୍ୟସ୍ତ କରିବା ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ସୁପାରିଶ କରିବା । ତଦନ୍ତ ବାକି ରହିଥିବାରୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସମେତ ଯୋଜନାର ରୂପାୟନ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ସହିତ ଜଡିତ ବିଭିନ୍ନ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ 1954 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 8ରେ ନିଲମ୍ବନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାପରେ 1954 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 20 ତାରିଖରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନେଇ ଏକ ଆୟୋଗ ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା । ଆୟୋଗ କେତେକ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଶେଷରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିଜର ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ ଆବେଦନକାରୀ ସେହି ବିବରଣୀ ଆଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପଦାବନତି କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ତଥ୍ୟକୁ ଆଉ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ରିଟ୍ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଆବେଦନରେ, ଏହି ଆଧାରରେ ତାଙ୍କୁ ନିଲମ୍ବନ ଏବଂ ପଦାବନତି କରିବା ଆଦେଶର ବୈଧତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଥିଲେ । ସେ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆୟୋଗ ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ତଦନ୍ତ କରିନଥିଲେ । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆସିଥିବା ଅଭିଯୋଗ ସମ୍ପର୍କରେ ତାଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଯାଇନଥିଲା କିମ୍ବା ଉପଯୁକ୍ତ ଶୁଣାଣି କରାଯାଇନଥିଲା ଏବଂ ଯଦି ତାଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେ ପ୍ରମାଣିତ କରିଥାନ୍ତେ ଯେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ନଥିଲା । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ

1961
ଜମ୍ମୁ କାଶ୍ମୀର ରାଜ୍ୟ
ବନାମ
ମିର ଗୁଲାମ ରସୁଲ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସର୍କାର

ଆୟୋଗଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି କେବଳ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ (ଅନୁସନ୍ଧାନ) ଅଧିନିୟମ, 1977 (କାଶ୍ମୀର ଯୁଗ) ର ଧାରା 2 ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇ ପାରିଥାଆନ୍ତା, ଏବଂ ତେଣୁ, ଏପରି ଭାବେ ଗଠିତ ହୋଇଛି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ । ସେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ତଦନ୍ତ କରିବା ସମୟରେ ଆୟୋଗ ଏହି ଅଧିନିୟମ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରିନଥିଲେ । ଶେଷରେ, ସେ କହିଥିଲେ ଯେ 1939ର ରାଜ୍ୟ ପରିଷଦ ଆଦେଶ ସଂଖ୍ୟା 81-C ଦ୍ୱାରା ପାରିତ କାଶ୍ମୀର ରାଜସ୍ୱ ସେବା ନିୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁଯାୟୀ ହିଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପଦରେ ତଳକୁ ଅଣାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ, ଏହି ନିୟମାବଳୀର ଆଇନର ମାନ୍ୟତା ଥିଲା କି ନାହିଁ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ବିତର୍କ ହୋଇଥିବା ପରି ମନେହୁଏ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେମାନଙ୍କ ମତ ରଖିଥିଲେ । ଆମେ ଏହି ଆଧାରରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବୁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଠିକ୍ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆବେଦନରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 32 (2A) ଅନୁଯାୟୀ ନିଜର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଅବେଶିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯଦି ଏହା ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନୁହେଁ | ଏହା ବିବାଦର ବିଷୟ ନୁହେଁ । ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥାଟି ଏହି ସର୍ତ୍ତାବଳୀରେ ରହିଛି:

ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 (2A) ଖଣ୍ଡ (1) ଏବଂ (2) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷମତା ପ୍ରତି କୌଣସି ବଶବର୍ତ୍ତୀର ପ୍ରଭାବ ନ ପକାଇ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କ୍ଷେତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି, ସେହି ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଯେକୌଣସି ସରକାରଙ୍କୁ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କିମ୍ବା ଆଦେଶ କିମ୍ବା ରିଟ୍, ଯଥା-ହେବିଆସ୍ କର୍ପସ୍, ମାଣ୍ଡାମସ, ପ୍ରୋହିବିସନ, କ୍ୱୋ ୱାରେଣ୍ଟୋ ଏବଂ ସାର୍ଟିଓରାରି, କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେକୌଣସି, ଏହି ଭାଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଯେକୌଣସି ଅଧିକାରର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ରଖିବେ ।"

ଏହାପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 (2A) ଅନୁଯାୟୀ ନିଜର କ୍ଷମତାକୁ କେବଳ "ଏହି ଭାଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କୌଣସି ଅଧିକାରର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ" ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେ । ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଅଂଶଟି ହେଉଛି ଭାଗ III ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି

1961
ଜମ୍ମୁ କାଶ୍ମୀର ରାଜ୍ୟ
ବନାମ
ମିର ଗୁଲାମ ରସୁଲ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସର୍କାର

ମୌଳିକ ଅଧିକାର । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32ର ଖଣ୍ଡ (2A) ଅଧୀନରେ କେବଳ ମୌଳିକ ଅଧିକାର ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ।

ତେବେ ଏକମାତ୍ର ମୌଳିକ ଅଧିକାର, ଯାହାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଉପରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ସମର୍ଥନରେ ନିର୍ଭର କରିପାରିବେ, ତାହା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ, ଅର୍ଥାତ୍ ଆଇନର ସମାନ ସୁରକ୍ଷାର ଅଧିକାର । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ପଦାବନତି କରିବା ଆଦେଶ ଜାରି ହେବା ପୂର୍ବରୁ କାଶ୍ମୀର ରାଜସ୍ୱ ସେବା ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରିବାର ଅଧିକାର ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କର ରହିଛି ଏବଂ ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ପାଳନ କରାଯାଇନଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ଆଇନର ସମାନ ସୁରକ୍ଷାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇଛି । ଆମକୁ ଲାଗୁଛି ଯେ ଯଦିଓ ନିୟମଗୁଡିକ ଏକ ଆଇନ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସେଗୁଡ଼ିକର ସୁବିଧା ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ, ତେବେ ଯାହା ଘଟିଥିଲା ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଆଇନର ଭଙ୍ଗ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ଆଇନର ସମାନ ସୁରକ୍ଷା ଅଧିକାରର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟଥା, ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଇନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିୟମ ଭଙ୍ଗ ଆଇନର ସମାନ ସୁରକ୍ଷାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଭଳି ହେବ । ସେହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା କୌଣସି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆମେ ଅବଗତ ନାହୁଁ ଏବଂ ଆମକୁ କାହାରି ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ । କିମ୍ବା ଆମେ ନୀତିଗତ ଭାବରେ ଏହା ପାଇଁ କୌଣସି ସମର୍ଥନ ପାଇ ପାରୁ ନାହୁଁ । ଏହା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମାମଲା ନୁହେଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ସେହି ନିୟମର ସୁବିଧା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏପରି ଲାଭ କେବଳ ତାଙ୍କୁ ଯୋଜନାବଦ୍ଧ ଭାବରେ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି । ଆମକୁ ଲାଗୁଛି ଯେ ଆବେଦନକୁ ଏହି ସରଳ ଆଧାରରେ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆବେଦନ କୌଣସି ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଦର୍ଶାଏ ନାହିଁ । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 (2A) ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର କୌଣସି କ୍ଷମତା ନଥିଲା ।

ଆମେ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଏବଂ 311 (2) ଦର୍ଶାଇବା ଠିକ୍ ବୋଲି ଭାବୁଛୁ ଯାହା କୌଣସି ବାସ୍ତବିକ ସମୟରେ ଜାମ୍ମୁ-କାଶ୍ମୀର ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଲାଗୁ ହୋଇନଥିଲା । ତେଣୁ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣୀୟ ଯୋଗ୍ୟ ହେବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ ।

ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ। ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

 କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ
ଅନୁବାଦିକା
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।